

Een terugblik op de Bergse veiling

'Asperges en aardbeien horen bij het lentegevoel'

Als klein jongetje liep Cees van de Wating al rond op de veiling, toen nog aan de Oude Moerstraatsebaan. Als derde generatie in Van de Wating Import en Export van Groente en Fruit was dat voor hem vertrouwd terrein. "Al keek ik wel op tegen al die kopers. Dat waren voor mij hele belangrijke mensen..."

Oorspronkelijk verkochten de tuinders hun producten 'face-to-face', op een markt. In de jaren twintig ontstond de veiling met de veilingklok, om meer gelijkheid in prijzen aan te kunnen brengen. "Vroeger zat de veiling bij het station, waar nu de busremise is," vertelt Cees. "Maar dat heb ik ook niet meer meegemaakt. Aan de Moerstraatsebaan was het altijd een drukte van belang. Kopers die langs de producten liepen met een opschrijfboekje, de klok ging lopen en dan was 't: wie drukt er het eerst."

Sorteren

Ook de Centrale Sortering van asperges zat in Bergen op Zoom. "Zaten er 25 vrouwen naast elkaar asperges te sorteren: de blauwe eruit, de witte apart houden, de extra witte. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat." Nog steeds heeft Nederland aardbeien en

asperges van superkwaliteit, zegt Cees. "Franse asperges bijvoorbeeld zijn niet te eten. Die Fransen komen 's morgens hun bed niet uit om asperges te steken. Dat levert zaadkoppen op, van die blauwe. Hier staat een hovenier 's morgens om vier uur de asperges al uit de grond te kijken." Omdat het veilen van al die kisten groente en fruit een nogal tijdrovende klus was, werden de tuinders in blokken opgedeeld. "Daar waren nogal wat discussies over," herinnert Cees zich. "De eigen identiteit van tuinders verdween totaal. Je had tuinders die als het ware bij hun aardbeien sliepen, en je had er die wat nonchalanter waren. Die wilden lang niet altijd in hetzelfde blok.

Feeling

Rond 1950 fuseerde de Bergse veiling met Breda, van waaruit voortaan de producten geveild werden. Alles gaat

daar een stuk grootschaliger. "Vroeger moest je feeling met de producten hebben om op een veiling te mogen werken," aldus Cees. "Nu is werken op de veiling gewoon een baan."

De veilingklok werd langzamerhand steeds meer afgeschaft. "Onder invloed van de supermarkten moesten tuinders een weekprijs bieden. Nu wordt 95 % van groente en fruit weer 'face-to-face' verkocht, alleen op een moderne manier. Telefonisch en via email. De veilingklok draait bijna alleen nog voor aardbeien en asperges. Dat zijn gewassen die ontzettend weergevoelig zijn." Het zijn ook gevoelsproducten, vindt hij. "Aardbeien en asperges horen echt bij de lente. Ik merk het ook binnen mijn gezin: ze vragen me nooit om een krop sla mee te brengen, of om een appel of een peer. Maar wel om aardbeien en asperges!"

